

[Holstein.]

Maal og Midler, for det Volapyk, som er skriblet sammen i Forsvarslovforslagenes. baade Generalernes og den højtærede Forsvarsministers, § 1, er der ingen Vælger i Danmark, der kan forstaa, og der er heller ingen Rigsdagsmand, der kan forstaa det. Det er et mixtum compositum af Selvfølgeligheder og forborgne Forbehold om Opgaver, som vi skal løse, og som vi ikke kan løse, men som vi dog alligevel burde løse, som ingen kan finde ud af. Naar der f. Eks. tales om at „sikre Forbindelsen mellem Rigets Dele“ og „sikre Trafikken i Farvandene“, hvad menes der saa? Og naar der tales om Folkeforbundspagten og de folkeretlige Regler, kan jeg henvise til, hvad jeg har sagt allerede nu om Folkeforbundet og Folkeforbundspagtens Værdi i Storpolitikken i Øjeblikket, og med Hensyn til Folkeretten kan jeg henvise til, at saa godt som alle de Folkeretskonventioner, som blev vedtaget paa Haagerkonventionen i 1907 — jeg gentager det nu, jeg sagde det i 1922 — om de krigsførende Magters Forpligtelser indbyrdes og de neutrale Staters Forpligtelser, er sønderrevet fuldstændig af Verdenskrigen og er ikke genoprettet. Der sidder en Kommission i Folkeforbundet, tror jeg, med en svensk anset Jurist, Hr. Hammerskiöld, i Spidsen, som skulde søge at lappe og rekonstruere en Folkeret paa disse Omraader, men vi har det aldeles ikke i Øjeblikket, og der er noget paradisk i, atsaamtidigmed, at Staterne vedtager en Kellogg-Pagt, som erklærer Krigen for ulovlig, saa sidder Regeringer og Generalstabe koldblodigt og overvejer, hvorledes de i den næste Krig mest effektivt kan gaa frem paa en Maade, som er fuldkommen i Strid med alt, hvad der hidtil har været gældende international Lov og Ret for Krigen.

Og saa Spørgsmaalet om at sikre Forbindelsen mellem Rigets Dele og sikre Trafikken i Farvandene — „sikre Trafikken i Farvandene“ under en Krig! under en Østersøkrig, under en Krig mellem England og Rusland eller mellem Vestmagterne og Tyskland-Rusland! sikre Trafikken i Farvandene og Forbindelsen mellem Rigets Dele! Er der Spor af *raison* i at sideordne disse Opgaver? Enhver ved, at det er uendelig lettere at spærre Bælterne, end det er at holde dem aabne for Magter, der under en Krig vil ind i Østersøen. Vi ved alle, hvorledes det gik i August 1914, at den højtærede Regering først proklamerede, at med Hensyn til

Neutraliteten skulde det have sit Forblivende ved den kongelige Anordning af 20. December 1912, som var affattet paa Grundlag af Fællesaftale mellem de nordiske Lande, hvorefter de danske Stræder og Bælter i Krigstilfælde skulde være aabne, ogsaa for de krigsførende Magters Skibe; kun maatte de ikke komme ind paa danske Havne eller Rede. Og tre Dage efter, at man havde erklæret, at med Hensyn til Neutraliteten skal Farvandene og Bælterne holdes aabne, for at Danmarks Neutralitet kunde være korrekt, udstedtes en kongelig Kundgørelse om, at man for at værne Neutraliteten havde besluttet sig til at spærre Store Bælt ved Miner og at lægge Miner paa dansk Søterritorium i Øresund og Lille Bælt. Alle disse sekundære Udtalelser her er ikke en Pibe Tobak værd undtagen til at forvirre Vælgerne og gøre dem konfuse med Hensyn til, hvad der er den egentlige *raison d'être* for et dansk Forsvar. For det er Selvfølgeligheder, der staar i første Linie, at forsvare den nationale Uafhængighed og Landets Højhedsret og forsvare det paa de Steder, hvor man mener at det er af vital Betydning for Landet, for at bevare dets politiske Handlefrihed, at sætte ind med Modstand mod Overgreb.

Jeg har hørt den højtærede Forsvarsminister gentagne Gange sige, at vi skal ikke have et egentligt Forsvarsberedskab, men kun saa meget, at vi kunde afvise Bander i Sønderjylland. I 1921 sagde den nuværende Finansminister som Statsminister, at det var ikke Meningen, at den danske Hær — da var Jylland det strategiske Tyngdepunkt — skulde levere egentlige Feltslag i Jylland; det var ikke Meningen, men den skulde paa den anden Side sætte sig til Modværge. Og tillige sagde den højtærede Finansminister i 1909 og 1922, at Venstre gik ind for et effektivt Forsvar, et Forsvar, som skulde bruges til krigsmæssig Modstand. Der er en stor Selvmodsigelse her, som kun er egnet til at forvirre den almindelige Befolknings Opfattelse og Interesse for disse Spørgsmaal. Men jeg vil gerne sige, at den højtærede Finansministers Udtalelse i 1921 — at vi skulde ikke levere egentlige Feltslag i Jylland — den har Venstres Regering omhyggeligt sørgt for i paakommende Tilfælde vil blive til Virkelighed; for det Forsvar, der i Øjeblikket er i Jylland, er fuldkommen ude af Stand til at levere noget som helst, der ligner et Feltslag under moderne Forhold. Det er maaske i Stand til at levere et Forsvar, der ligner den Landeværnskamp, der udfægtedes i 1807